

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18017/2024
06.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића, Марије Терзић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јелић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Риђић Ђурић, адвокат из ..., ради неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 846/23 од 09.04.2024. године, у седници одржаној 06.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 846/23 од 09.04.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 846/23 од 09.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П 687/22 од 09.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му по основу неоснованог обogaћења исплати: износ од 6.571,53 динара са законском затезном каматом од 17.08.2021. године до исплате, износ од 22.635,16 динара са законском затезном каматом од 17.09.2021. године до исплате и износ од 22.635,16 динара са законском затезном каматом од 18.10.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 42.974,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 846/23 од 09.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је, захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености и основаности ревизије тужене на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној. Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена, да му плати износе које је он платио на име издржавања заједничког малолетног детета након правноснажности и извршности пресуде којом је укинута његова обавеза издржавања заједничког малолетног детета, због недостатка пасивне легитимације на стране тужене, с обзиром да она није била поверилац издржавања. Имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку, то по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром на то да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, са којих разлога је применом члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 01.11.2021. године, а вредност предмета спора је 51.841,85 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности, јер се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да против одлуке другостепеног суда у овој врсти спора ревизија није дозвољена у смислу члана 479. став 6. ЗПП, са којих разлога је на основу члана 413. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић